

Stažiranje u BCBP kao uvod u karijeru

Datum

jul. '16.

29.

Član prve generacije stažista Nikola Živković posetio je Beogradski centar za bezbednosnu politiku 18. jula 2016. godine. Kakvo je bilo njegovo iskustvo i koliko mu je značilo u izgradnji karijere ispričao je stažistkinji XIX generacije Lidiji Radulović.

Danas je gostujući predavač na kursovima o međunarodnim odnosima na najvećem privatnom univerzitetu u Meksiku, a 2007. godine Nikola Živković je bio polaznik prve generacije stažista i u sklopu programa pohađao Školu za evropsku bezbednost BCBP, koji se tada još uvek zvao Centar za civilno-vojne odnose.

Kako je izgledala prva generacija stažista BCBP pre 9 godina?

Tada je bilo drugačije vreme i nije bilo mogućnosti za praksu kao danas. Značajan nam je bio pristup biblioteci, jer nije bilo drugih opcija da se pronade stručna literatura. Takođe, imali smo prvi put priliku da se susretnemo i otvoreno pričamo sa velikim stručnjacima. Samo stažiranje je za mene predstavljalo uvod u bezbednosnu tematiku.

Od početka programa pokušavali smo da nađemo šta bi mogao da bude naš doprinos. Uzimajući u obzir tadašnju vojno-političku situaciju analizirali smo stanje bezbednosti u Srbiji od 2000-2005. godine i radili na izradi rečnika bezbednosti. Znanje koje sam stekao kroz izradu imalo je direktan uticaj na master rad na temu Evroatlantske integracije Srbije - spoljno politični i bezbednosni izazovi.

Dosta mi je značilo poznanstvo sa kolegama stažistima. Većina njih je ostala u sličnom okviru delovanja, pa smo i danas u bliskom kontaktu i saradjemo.

Koliko ti je stažiranje u BCBP pomoglo u karijeri?

Tokom stažiranja prvi put sam se susreo sa predavanjem o regionalnom bezbednosnom kompleksu, koje su držali Sonja Stojanović Gajić i Filip Ejodus. Tada sam analizirao primenu regionalnog bezbednosnog kompleksa na slučajevima Meksika.

Nakon mastera u Bonu, držao sam predavanja na univerzitetu u Kelnu, gde sam i započeo doktorat i prekinuo ga kada su me pozvali da budem gostujući predavač u Meksiku. Sticajem okolnosti tamo mi se jako svidelo i

kada su mi nakon nekoliko meseci predložili da ostanem, prihvatio sam ponudu bez mnogo razmišljanja.

Trenutno predajem na Odeljenju za političke, pravne i međunarodne odnose pri Univerzitetu Tehnologiko de Monterej. To je najveći privatni univerzitet sa 31 kampusom širom Meksika. Držim tri kursa: međunarodne odnose, analizu spoljne politike i evropske studije.

Koliko Meksiko pridaje značaja Evropskoj uniji?

Evropska unija je jako aktivna širom Meksika, diplomatski odnosi se održavaju još od 1960, godine. Sklopili su 1997. godine sporazum o partnerstvu i to je bio prvi takav sporazum EU sa jednom latinoameričkom zemljom.

Meksiku su na ekonomskom planu najznačajniji partneri Nemačka, Španija i Francuska. Na primer, u Meksiku postoji najveća fabrika Volkswagena.

Sa druge strane na političkom planu, Evropska unija je izuzetno zainteresovana za političko-društvene i bezbednosne događaje u Meksiku. Dosta je kritički nastrojena prema slobodi medija, mada je oprezna zbog politike neutralnosti kojom se vodi Meksiko.

Da li su studenti u Meksiku zainteresovani za EU?

Ono što je zanimljivo jeste da bi svi studenti želeli da odu na studije u Evropu, ali sve što znaju o Evropskoj uniji jeste da nema granica i da se koristi evro. Najviše ih interesuju konflikti na području Jugoistočne Evrope, jer toga nema u medijima. Takođe, interesuju ih i migracije.

Neinformisanost o EU nije samo tamo. Kada bih poredio brucoše u Kelnu i u Meksiku, ne bi bilo velike razlike u poznavanju mehanizama Evropske unije.

Razgovor obavila stažistkinja BCBP Lidija Radulović